

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1290/2018
29.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1.972/2016 од 07.02.2018. године, у седници од 29.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1.972/2016 од 07.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 311/2014 од 24.02.2015. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог од 20.12.2013. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и тужени обавезе да га врати на рад и распореди на одговарајуће послове. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1.972/2016 од 07.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован његов тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог од 20.12.2013. године, којим му је отказан уговор о раду и тужени обавезе да га врати на рад, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке којим је одлучено о захтеву тужиоца за распоређивање у складу са стручном спремом и тужба је у том делу одбачена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, због које се ревизија не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био запослен на пословима тарифног инструктора. Побижаним решењем од 20.12.2013. године, отказан му је уговор о раду због учињене повреде радне обавезе, у смислу члана 179. тачка 2. Закона о раду, из разлога што је својом кривицом учинио повреде радних обавеза у периоду од 08.07.2013. године до 17.09.2013. године, тако што је извршио више противправних радњи злоупотреба овлашћења која су дата другим запосленима и умањио углед туженог тако што је фалсификовао податке у потврди о запослењу и висини примања уписивањем значајно виших износа зарада од стварне, лажно се представљајући да обавља послове помоћника генералног директора, да је извршио злоупотребу личних података од овлашћеног обрачунског радника ВВ и фалсификовао њен потпис, сачинио лажне обрачунске листе за период март – август 2013. године и оверио их фалсификованим потписом овлашћеног обрачунског радника, да је сва наведена документа оверио фалсификованим печатом туженог. У образложењу је наведено да су се дана 09.10.2013. године, Сектору за финансијске и рачуноводствене послове туженог обратили овлашћени запослени ГГ ради утврђивања исправности података запосленог који су банци достављени 08.07.2013. године и 17.09.2013. године, а који су садржани у потврди о запослењу тужиоца и висини примања. На основу извештаја Сектора за унутрашњу контролу од 06.10.2013. године, утврђено је да су у спорном периоду у обрачунским листама наведени вишеструко већи износи зараде од оне коју је тужилац стварно остваривао, да се на истим налази фалсификовани потпис овлашћене раднице ВВ, као и фалсификовани печат Службе рачуноводства туженог. Тужиоцу је достављено писмено упозорење на које се он изјаснио дана 12.12.2013. године, а изјаснио се и синдикат туженог.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог којим му је отказан уговор о раду и тужени обавезе да га врати на рад.

Наиме, у поступку је утврђено да је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му је отказним решењем стављена на терет, а која је прописана тачком 9. алинеја 3, 4 и 5 Уговора о раду, тако што је сачињавао обрачунске листе са нетачним подацима који се тичу висине његове зараде и употребио их ради остваривања права на доделу кредитне картице банке. Тужиоцу је достављено упозорење о отказним разлозима у складу са чланом 180. закона о раду, чиме му је омогућено право на одбрану, па је побијано решење законито у смислу члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05...32/13) и тужени није у обавези да тужиоца врати на рад.

Наводима ревизије да није доказано ко је и када сачинио документа и фалсификовао потписе на основу којих је банка дала позајмицу, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети, у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић